

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

พฤษภกาสร

พฤษภกาสร
โททนต์เส่งคง
นรชาติวางวาย
สถิตหัวแต่ชั่วดี

อีกกฤษณอันปลดปลง
สำคัญหมายในกายมี
มลายสิ้นทั้งอินทรีย์
ประดับไว้ในโลกา

สมเด็จพระมหาสมณเจ้า กรมพระปรมานุชิตชิโนรส

ปากเป็นเอก เลขเป็นโท หนังสือเป็นตรี ชั่วดีเป็นตรา

ปากเป็นเอกเหมือนเสมณตรให้คนเชื่อ
ฉลาดเหลือวาจาปรีชาฉาน
จะกล่าวถ้อยร้อยคำไม่รำคาญ
เป็นรากฐานเกิดตนพ้นสำคัญ
เลขเป็นโทโบราณท่านสั่งสอน
เร่งสั่งรเรี่ยไว้ให้ว่าเล่น
การคำนวณควรชำนาญคุณหาเป็น
ช่วยให้เด่นดีนักหนารู้ทำคน
หนังสือเป็นตรีวิชาปัญญาเลิศ
เรียนไปเกิดรู้ไว้ไม่ไร้ผล
ยามยากแสนแค้นคับไม่อับจน
ได้เลี้ยงตนด้วยวิชาหาทรัพย์ทวี
ชั่วดีเป็นตราประทับไว้กับโลก
ยามวิโยคชีพยับล้มร่างหนี
ที่ศูนย์แท้ก็แต่ตัวส่วนชั่วดี
คงเป็นที่ลือทั่วชั่วฟ้าดิน

ท่านผู้หญิงสมโรจน์ สวัสดิ์กุล ณ อยุธยา

ไทยรวมกำลังตั้งมั่น

ไทยรวมกำลังตั้งมั่น
ถึงแม้ว่าศัตรูผู้มีแรง
ขอแต่เพียงไทยเราอย่าพลาญญาติ;
ไทยอย่ามุ่นร้ายทำลายไทย,
ให้นานาภาษาเขานิยม
ช่วยกันบำรุงความรุ่งเรือง,
ช่วยกันเต็มใจไผ่ผดุง
ให้อยู่จนสิ้นดินฟ้า;

จะสามารถป้องกันชั้นแข็ง,
มายุทธ์แย่งก็จะปลาดไป
ร่วมชาติร่วมจิตเป็นข้อใหญ่;
จงพร้อมใจพร้อมกำลังระวังเมือง.
ชมเกียรติยศฟูเฟื่อง;
ให้ชื่อไทยกระเดื่องทั่วโลกา.
บำรุงทั้งชาติศาสนา,
วัฒนาเกิดไทย, ไชโย!

พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

คนเป็นที่พึ่งแห่งตน

เราเกิดมาทั้งทีชีวิตหนึ่ง
ควรคำนึงพึ่งตนทนกัดฟัน
กลกิจพณชยการงานมีเกียรติ
หรือจะขอวิชาอุตสาหกรรม
เอาดวงใจเป็นทุนหนุนนำหน้า
เอาความเพียรเป็นยานประสานกัน
เงินและทองกองอยู่ประตูด่าน
ทรัพย์สินดินสินในน้ำออกคล้าไป

อย่าหมายพึ่งผู้ใดให้เขาหยัน
คิดบากบั่นตั้งหน้ามานะนำ
อย่าหยาบเหี้ยมดพาลหาว่างานต่ำ
เชิญเลือกทำตามถนัดอย่าผัดวัน
เอาปัญญาเป็นแรงมุ่งแข่งขัน
ผลจะบรรลุลู่ประตูด่าน
คอยเปิดอ้ายิ้มรับไม่ขับไล่
แหลมทองไทยพร้อมจะช่วยอำนวยเออ

เพิ่ม สวัสดิ์วรรณกิจ

ผู้รู้ดีเป็นผู้เจริญ

มวลมนุษย์ผู้เปรี๊ยะ
เพราะใครไม่ศึกษา
รู้จักผิดชอบหา
นี้แหละบุคคลผู้

ปรีชา เขียวแสด
สิ่งรู้
เหตุผล ส่องนา
เพียบด้วยความเจริญ

มวลผู้บุปผา
ผิดชอบกอบไม่เก็น
ชื่อว่าปรีชาดี
ผู้นั้นจักพ้นมล
ควรเราผู้เยาว์วัย
อบรมบ่มวิทยา
ขั้นนี้จักชื่อว่า
ต้องหัดดัดสันดาน

เสาะวิทยาไม่ห่างเหิน
รู้ดำเนินตามเหตุผล
ผิดชอบมีพิจารณา
พิพัฒน์พันจักพรรณนา
จงใส่ใจการศึกษา
ปรองปรีชาให้เขียวชาญ
มีปัญญาไม่สมฐาน
กอบวิจารณ์ใช้ปัญญา

พระยาอุปกิตศิลปสาร (นิ่ม กาญจนาชีวะ)

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ผู้ชนะ

เมื่อทำการสิ่งใดด้วยใจรัก
ด้วยใจรักเป็นแรงที่เร้าเร่ง
เมื่อทำการสิ่งใดใจบากบั่น
ถึงเหนื่อยยากพากเพียรไม่ละวาง
เมื่อทำการสิ่งใดใจจดจ่อ
ทำด้วยใจเป็นชีวิตคอยติดตาม
เมื่อทำการสิ่งใดใคร่ครวญคิด
ใช้สมองตรองตรึกพิจารณา
ความสำเร็จจะว่าไกลก็ใช่ที่
ถ้าจริงจึงตั้งใจไม่ย่อเย็น

ถึงงานหนักก็เบาลงแล้วครึ่งหนึ่ง
ให้มุ่งมั่นผินถึงซึ่งปลายทาง
ไม่ว่าหวันอุบสรรคเป็นขวากขวาง
งานทุกอย่างเสร็จเพราะกล้าพยายาม
คอยเติมต่อตั้งใจไม่คิดขาม
บังเกิดผลงอกงามตามต้องการ
เห็นถูกผิดแก้ไขให้ทันผ่าน
ปรากฏงานก้าวไกลไม่ล่าเคี้ยว
จะว่าไกลเขาก็มีอยู่ให้เห็น
และจะเป็นผู้ชนะตลอดกาล

บุญเสริม แก้วพรหม

เป็นมนุษย์หรือเป็นคน

เป็นมนุษย์เป็นได้เพราะใจสูง
ถ้าใจต่ำเป็นได้แต่เพียงคน
ใจสะอาด ใจสว่าง ใจสงบ
เพราะทำถูกพูดถูกทุกเวลา
ใจสกปรกมืดมัวและร้อนร้าว
เพราะพูดผิดทำผิดจิตประเว้ง
คิดดูเถิดถ้าใครไม่อยากตก
ให้ใจสูงเสียได้ก่อนตัวตาย

เหมือนหนึ่งยังมีดีที่แววชน
ยอมเสียที่ที่ตนได้เกิดมา
ถ้ามีครบควรเรียกมนุษย์
เปรมปรีดาในวันสุขสันต์จริง
ใครมีเข้าควรเรียกว่าผีสิง
แต่ในสิ่งนำตัวกลัวอบาย
จงรีบยกใจตนรีบชวนช่วย
ก็สมหมายที่เกิดมาอย่าเขินอาย

พระธรรมโกศาจารย์ (เงื่อม อินฺทปญฺโญ) หรือ พระพุทธทาสภิกขุ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ - ๖

วิถีเด็กไทย

เด็กเอ๋ยเด็กไทย	ตั้งใจศึกษา
เติบโตอยู่ภายใต้หน้า	วิชาเลี้ยงตน
แสงแห่งปัญญา	มีค่ามากล้น
ส่องทางให้คน	พ้นความลำเค็ญ
คิดดีทำดี	ไม่มียากเข็ญ
ชีวิตร่มเย็น	เป็นสุขกายใจ
ขยันสรรค์สร้าง	อยู่อย่างเป็นไทย
รู้เก็บรู้ใช้	ทำในสิ่งดี
ดำรงเอกลักษณ์	มีศักดิ์มีศรี
เล่นให้ประเพณี	มีอยู่คู่ไทย
ควรเห็นคุณค่า	รักษาเอาไว้
มีความภูมิใจ	ในชาติของเรา

มิ่งขวัญ กิตติวรรณกร

ฟังไคได้รู้เรื่อง

ฟังไคได้รู้เรื่อง	ก็ปราดเปรื่องปรีชาชาญ
เปรียบสิ้นชินน้ำตาส	รู้สรวนฮาบฮาใจ
ฟังไคไม่รู้ความ	วิชาหรามจะงามโฉน
เปรียบจวกักตักโคโค	ไปรู้รสหมดทั้งมวล

จิต บุรทัต

ดวงตะวัน

ดวงเอ๋ยดวงตะวัน
หนึ่งเท่านั้นเอี่ยมฟ้าผ่าพิศวง
ทำหน้าที่ไม่ล่าเอียงแสนเที่ยงตรง
เด่นดำรงเป็นหลักจักรวาล
แยกทิวาราตรีให้มีอยู่
อีกฤดูวนเวียนเปลี่ยนผันผ่าน
ยุติธรรมสุจริตนิจกาล
ใครนึกคร้านดูตะวันเร่งหมันเอ๋ย

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ

